درک معنای داریه و انشای شکل آن توسط قوه ی خیال

در آنجا یک نکته بود که به گمانم خیلی مهم است. درک ما از اشکالی که تجرد برزخی دارند - مرتب هم ذهن ما با آنها سر و کار دارد - این درک ما از طریق معنای آن است. یعنی ابتدا معنا را درک می‌کنید، وقتی عقل شما، معنای داریه را درک کرد، یک صورت مثالیای را با تجرد برزخی انشاء می‌کند. این خیلی مهم است. یعنی الآن هم که می‌گویید داریه و عدد پی، آنچه که محور است ولی به آن توجه ندارید و خیلی لطیف است، معنای داریه است. آن است که دارد در قوه ی خیال نفس، یک داریه‌ای را به‌صورت شکلی در تجرد برزخی اصدار و اشراق و ایجاد می‌کند.

شاگرد: منظورتان از معنا که مفهوم نیست؟ یعنی آن حقیقت مرسل مجرد، نه مفهوم.

استاد: من که معنا می‌گویم یک معنای وسیعی را قصد می‌کنم که شامل آن معنایی که در اندیشه می‌گفتیم، بشود و مفهومی را که او تعبیر به ایده می‌کرد را هم شامل شود. مشکلی ندارم. در اینجا می‌خواهیم یک دسته‌بندی عامی را انجام بدهیم که این دقائق در آن مقصود ما، دخالتی ندارد. همین اندازه می‌خواهم آن شکل مانوس ما نباشد. وقتی آن شکل مانوس ما نبود، به آن معنا می‌گوییم. حال بگویید این مفهوم است، آن معنای نفس‌الامری است، می‌گوییم اینها فعلاً در مقصود ما دخالتی ندارند. همین که آن شکل را ندارد کافی است.

بازبینی #3
ایجاد شده 24 ژانویه 2024 15:29:22 توسط ... .
به روزرسانی شده 6 فوریه 2024 15:46:34 توسط ... .